

V návaznosti na kapitolu o Odpuštění nemehlu lze identifikovat i typické manželské rozepře.

Manžel: "Mohla bys mi, prosím, podat křížový šroubovák?"

Manželka: "Ty furt votravuješ. Když jdeš něco dělat, máš si rozmyslet předem, co budeš potřebovat."

Manžel slézá ze štaflí, naštvaný na svou ženu, že mu nechtěla vyhovět. Manželka je naštvaná, že si manžel neváží jejího času.

Manžel je naštvaný, že manželka odmítá poskytnout podporu, když vidí, jak on se namáhá pro rodinu.

Rozbor z hlediska AA:

Manžel chybně antecipoval manželčinu náladu. Jindy by mu šroubovák ochotně podala. Jeho AA dostane trest za chybnou antecepci. Manžel ovšem tento trest připíše k tíži manželky - ona se nechovala tak, jak ON očekával, tedy mu způsobila bolest.

Manželka očekávala, že si bude moci v klidu dělat svou práci, a že manžel samostatně něco opraví. Ale to se její AA spletl. Manžel po ní zase něco chce. Manželčin AA dostane trest za chybnou antecepci. A kdo je vinen bolestí, kterou ona pocítí uje? Manžel.

V jádru oba trpí proto, že se ještě dokonale nesladili. Manžel, kdyby byl dokonaleji připraven na manželčiny pocity, by se třeba nejdříve ujistil, že jí nebude přerušování příliš vadit. Manželka by při lepším zhodnocení manželových očekávání třeba uvážila, zda jí hádka o šroubovák skutečně stojí za to.

Léčba:

Poznatek, který by si oba měli vzít za základ, jsou antecepční muka.

Když si při hrozící neshodě uvědomím, že jsem to "JÁ, KDO CHYBNĚ OČEKÁVAL", pak se mohu soustředit na zlepšení své antecepce, místo na předělávání manželky k obrazu mému.

Pokud po této analýze zjistím, že v zájmu manželství má smysl pokusit se manželku trochu předělat, pak se do toho mohu pustit s láskou, úsměvem a v době, která je k tomu vhodnější, než těsně po neúspěšné antecepci.

Manželství je na úrovni lidských skupin nejmenším kolektivem. Takhle malý kolektiv trpí daleko více rozdílem ve vnímání kolektivu jako celku, než je tomu u skupin větších. (Viz kapitola Svědomí)

Je to jednoduše způsobeno tím, že kolektiv obsahuje pouze dva členy, a např. muž vnímá potřeby manželství jako kolektiv s modelem sebe samotného v něm značně nesymetricky ve srovnání s jeho manželkou, která zase má v modelu manželství ve zvláštním postavení model jí samotné.

Proto budou názory jeho členů na tento malý kolektiv v zásadě vždy hodně rozdílné.

Otázka Mohou tedy manželé svůj malý kolektiv nějak významně vylepšit?

Je nepochybné, že většina manželství neprobírá na společných zasedáních cíle a slabiny svého malého kolektivu. Spíše nekriticky předpokládají, že druhý člen kolektivu bude hodnotit akce prvního člena stejnou optikou, jako se vidí ten první.

To samozřejmě ve většině případů není pravda, a je nutno se s tím vyrovnávat. Dokud se k sobě manželé chovají s přiměřenou úctou, sice ohledně života svého kolektivu skoro nic nevyřeší, ale formálně na to zapomenou.

Když po čase nahromadí příliš mnoho záporných antecepcí, hrozí už manželství rozpad.

Hypotéz a **K obecnému vylepšení manželství je potřeba, aby se oba manželé naučili vnímat svůj minikolektiv jako samostatný živý organismus, a jako takový se snažili poznat jej, nikoli pouze druhého z partnerů.**

Odůvodnění Dokud se manžel snaží porozumět manželce, místo aby se snažil porozumět celému svému manželství, snaží se řešit něco, co není v jeho kompetenci.

Minikolektiv manželství je jeho zodpovědnost, zatímco manželčino přání je její subjektivní volba.

Shodně je to i s manželkou. Má-li za cíl převychovávat manžela, v určitém ohledu zasahuje jako rovnoprávný subjekt do práv druhého.

Pokud ovšem oba budou nahlížet své partnerství jako živý organismus s vlastní budoucností, s vlastními potřebami zdrojů a projekty, budou méně lpět na podrobnostech, které s cíli manželství málo souvisejí, ale zato si dají více záležet na těch, které jsou pro budoucnost jejich kolektivu důležité.

V témž smyslu budou schopni upravit své antecepce vůči svému minikolektivu, a poskytnou druhému partnerovi větší svobodu v jeho subjektivním prostoru.